

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1109

15.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Druga revolucija II. zvezek: Ljudska država

6. del

Oblika države in vlade

Nacionalsocialisti smo do vprašanja zunanje oblike države precej ravnodušni. Ljudska država prihodnosti je nacionalsocialistična Weltanschauungsstaat, v kateri partija uteleša zgodovinsko poslanstvo naroda. To pomeni:

Nacionalsocialistična ideja je zavezujoča podlaga völkisch življenja. To je odločilen dejavnik; v nasprotju s tem je formalna struktura razmeroma nepomembna.

Adolf Hitler je v svoji politični oporoki sam razkril enotnost državnega, vladnega in strankarskega vodstva, ki ga je utelešal, ter reorganiziral politično ureditev z imenovanjem reichovega predsednika, reichovega kanclerja in strankarskega ministra. Dejansko se zdi to kopičenje funkcij neprimerno v trenutku, ko vseobsegajoči genij - kakršen je bil naš Führer - nima več v rokah vajeti.

Dolgoročno je smiselno, da se vrnemo k monarhični ureditvi. Združitev Evrope, za katero si prizadevamo, in tesna povezava z drugimi narodi bele rase ter islamskim kulturnim prostorom bosta imeli posledice tudi na področju ustavnega prava. Zaradi vse globlje vezi med narodi bodo nastale skupne institucije, med katerimi je prva simbolni skupni vodja države.

Osebna združitev funkcije voditelja nemškega nacionalsocialističnega gibanja s funkcijo skupnega državnega poglavarja je za druge narode našega življenjskega prostora prav tako težko sprejemljiva kot izvolitev najvišjega simbola te skupnosti narodov samo s strani nemškega naroda. Po drugi strani pa od nemškega naroda ne moremo pričakovati, da bo dovolil drugim narodom, da se vmešavajo v oblikovanje njegovega državnega življenja s tem, ko bo pristal na skupne volitve, katerih rezultat bi bil morda nenemški vodja države.

Monarhija tu ponuja ustrezen izhod. Poleg tega cesarstvo ustreza tako nemški kot rimski okcidentalni tradiciji. Monarhija uteleša legitimnost in stabilnost ter urad vodje države dvigne iz vrveža in političnih sporov. Tako postane počivališče v procesu nenehno napredujoče revolucije in v naši hitri dobi nenehnih političnih in družbenih sprememb.

Pri zblizevanju nemških sestavnih dežel in obmejnih pokrajin, ki so bile tako dolgo ločene druga od druge, je monarhija lahko delovala tudi kot združevalna vez. Na splošno je več argumentov za kot proti nemško-rimskemu cesarstvu: gre za staro vprašanje za Okcident - kaos ali cesarstvo?

Zgodnejše zavračanje monarhističnih restavracijskih teženj v nacionalsocialističnem gibanju je bilo posledica zgodovinske bližine Willhelmskega cesarstva in nujnega boja proti moči reakcije, ki je v boju proti nacionalsocializmu izkoristila tudi monarhična čustva številnih Nemcev.

To se je spremenilo: Monarhizem v Nemčiji ni več samostojna politična sila. Zato lahko danes nepristransko razmišljamo o tem, ali naj si nacionalsocialistična ljudska država dolgoročno ne da monarhične oblike. Če bi se za to kdaj odločili - in to ni nujen politični problem ali celo nepogrešljiv del naše ideje -, moramo biti pozorni le na dve stvari:

Zagotoviti moramo, da cesarstvo ostane izključno simbol, in preprečiti, da bi se v senci prestola okrepile reakcionarne sile in poskušale voditi neodvisno "imperialno" politiko - španski primer kaže, kako nevaren bi bil tak razvoj, saj je prav kralj, ki ga je Franco videl kot garanta stabilnosti nacionalne Španije, odprl pot v nižino demokracije in s tem v propad.

Če smo pripravljeni umakniti položaj vodje države iz vsakega političnega spora in ponovno uvesti dedno monarhijo, moramo po drugi strani vztrajati, da bo položaj vodje vlade vedno neločljivo povezan s položajem vodje stranke NSDAP. Prvotno sem govoril o treh ravneh völkisch življenja. Prvo raven - pomen in nalogo naroda - oblikuje partija, za vse čase jo določa nacionalsocialistični svetovni nazor in po možnosti simbolizira nespremenljiva oblika dedne monarhije.

Druga raven je vsakodnevno delo vlade in uprave. Na tej ravni se soočamo z dvema nalogama:

- Vlada mora korak za korakom uresničevati cilje našega gibanja in nikoli pozabiti na zgodovinsko nalogo naroda.
- Vlada se mora soočiti z naraščajočimi težavami visoko razvite industrijske družbe in jih reševati.

Prva naloga je usmeritev naše politike. Rešimo jo z enotnostjo stranke in države.

Druga naloga se zdi množici naših ljudi neprimerljivo pomembnejša.

Naj se nihče ne zmoti:

Če bo naše ljudstvo ponovno položilo vse svoje upe v nacionalsocialistično gibanje, to ne bo zaradi našega svetovnega nazora, temveč zato, ker se demokrati in komunisti ne morejo več spopasti s problemi in krizami, pri čemer smo - kot že prej - edini, ki lahko potegnemo voz iz blata.

Ljudi ne bo zanimalo, kaj si mislimo o sionizmu, ali smo za monarhijo ali republiko, ali je vlada diktatorska ali parlamentarna. Ljudje bodo od nas pričakovali, da bomo uredili gospodarstvo, poslali tujce domov, zagotovili oskrbo z energijo, premagali kriminal in odpravili brezposelnost - če naštejemo le nekaj primerov.

Nacionalsocialistična ljudska država torej ne bo partijska diktatura. Ne bomo dovolili, da bi eksperimentirajoči ideologi prevladali nad delom vlade. Vlada se bo soočala s težkimi - skorajda nerešljivimi - problemi - že zato, ker nas bodo verjetno v zadnjem trenutku spet poklicali, da naredimo čudeže. Te probleme bodo morali reševati strokovnjaki.

Pri nas bosta štela uspešnost in uspeh - in ne strankarska knjižica!

S tem se bo končala doba demokratičnih "univerzalnih genijev", ki so bili včeraj ministri za kmetijstvo, danes ministri za finance in jutri celo ministri za obrambo. "Ortodoksnost" ni odločilna, ampak uspeh. Da se politika kljub temu vodi na nacionalsocialistični osnovi, zagotavlja vodja vlade, ki vodi tudi stranko. Pri ostalih pa naloga stranke ni, da prevzame vladno dejavnost, ampak jo le nadzoruje. Dejavnost na tej drugi ravni je prav tako kot druge dejavnosti poklicna. Zahteva skrbno usposabljanje, o čemer bomo govorili pozneje, in ni ideološko igrišče ali polje za večinske odločitve. Je storitveno podjetje za naše ljudi in njihovo

zgodovinsko poslanstvo.

Če bodo upoštevana vsa ta načela, bo nacionalsocializem vzpostavil nov red in izpolnil Varuhovo prerokbo:

"Nacionalsocializem bo določil naslednjih tisoč let nemške zgodovine."

2. STRANKA

"Upor je upravičen" - Mao Tse-tung

-

Zgodovinski primer: kulturna revolucija

Leta 1949 je Mao Ce-tung v Pekingju razglasil Ljudsko republiko Kitajsko. S tem se je končala dolga državljanska vojna med nacionalnimi in rdečimi Kitajci.

V okviru naših razmišljanj o nacionalsocialistični ljudski državi se ne smemo ukvarjati z dosežki, uspehi, napakami in zločini komunističnega režima na Kitajskem. Navsezadnje se sprva ni zdelo, da bi se bistveno razlikoval od drugih marksističnih sistemov vladavine, in celo razkol med Moskvo in Pekingom po Stalinovi smrti je bil predvsem posledica nacionalnih odnosov med Kitajsko in Rusijo ter njune zgodovine. Vse to nas ideološko ne zanima. Obravnavamo le en dogodek v politični zgodovini Ljudske republike Kitajske, tako imenovano "kulturno revolucijo", s katero se je maoizem ideološko odcepil od mozaičnega komunizma in ki je pomembna tudi za nas.

Vsaka svetovnonazorska država, v kateri prevladuje ena sama stranka - ne glede na njeno ideološko usmeritev -, se sooča z istimi ključnimi težavami :

Revolucionarna stranka, ki je osvojila oblast v državi in v nacionalni organizem vtisnila svoj svetovni nazor, se v naslednjem obdobju kot državna stranka navadno spremeni v birokratski aparat, katerega članom gre predvsem za ohranjanje oblasti, privilegijev in čim bolj gladko administrativno delo. Revolucionarni zagon usahne, v stranki se uveljavijo karieristi in izrinejo idealiste prve ure.

To je problem KPDSU, tako kot je bil na primer problem PNF, fašistične nacionalne stranke Italije. In če smo pošteni do sebe, je treba reči, da se je v to usodo državne stranke delno zapletla tudi Nacionalsocialistična nemška delavska stranka:

Drugače ne bi mogli razumeti zlobne besede "zlatih fazanov", občasnega neuspeha

obrambnih komisariatov Gau ob koncu vojne, ki so bili konec koncev partijski uradi, nenadnega razpada milijonske partijske vojske po kapitulaciji, nedostojnega, podkupljivega oportunitizma nekdanjih partijskih tovarišev, ki so služili in še služijo okupatorskemu režimu, in dejstva, da je morala najprej odrasti nova generacija, da je bil mogoč preporod nacionalsocialističnega gibanja.

Mi, mladi nacionalsocialisti, ne prenašamo, ko večni hinavci, sovražniki našega ljudstva in naše ideje, obsojajo in kritizirajo stranko in državo tretjega rajha. Toda tudi sami se moramo med seboj naučiti priznavati napake in razmišljati o tem, kako bi lahko v prihodnosti delovali bolje - v nespremenjeni zvestobi ljudstvu in gibanju.

Zdi se, da tudi kitajska komunistična partija ni mogla ubežati tej očitno neizogibni slepi ulici državne stranke. Toda po več kot desetletju popolne oblasti je Mao C Tungovo geslo presenetilo milijonske množice razočaranih in idealističnih revolucionarjev, zlasti med mladimi, ter nasičene, samozadovoljne partijske veljake: **Upor je upravičen!**

Postal je slogan kulturne revolucije. Zunaj Kitajske je le malo ljudi razumelo, kako pomembna je ta revolucija za vse nas. Večini se zdi kot nerazumljiv dogodek v eksotični deželi. Za revolucionarje, ki menijo, da je neizogibno, da ena sama partija organizira vse sile nekega ljudstva, vendar so obupali nad navidezno neizogibnim razvojem novega "razreda", velike vladavine, pa je kulturna revolucija postala svetilnik upanja.

Upor je upravičen!

Prvič v zgodovini je zmagoviti revolucionar izjavil, da je tudi leta po zmagi razlog za upor.

Revolucija ni bila več razumljena kot enkratni dogodek, ampak kot trajna, obvezna naloga! To je pravi pomen kulturne revolucije za vsakega revolucionarja. Naj mi nihče ne govori, da je ta kulturna revolucija "marksistično hudičevo delo". Nacionalni socialisti se soočamo z isto nalogo. Tudi mi pravimo: "Tudi mi moramo biti:

Revolucija ni osvojitve oblasti s strani revolucionarne stranke, temveč duhovni preobrat, ki zahteva stalno predanost in pripravljenost na revolucionarni boj tudi po zmagi!

Nič drugega niso mislili militanti SA v letih 33/34, ko so govorili o nujnosti, da se "revolucija mora nadaljevati, da mora nacionalni revoluciji slediti socialna revolucija", skratka, da je druga revolucija obvezen cilj revolucionarnega

nacionalsocializma.

Upor je upravičen!

To Mao Ce-tungovo spoznanje, ki bi ga Ernst Röhm lahko izrekel že leta 1934, dolgujemo zgledu kitajske kulturne revolucije. Zato je pravilno, da nacionalsocializem postavimo v polje napetosti med Ludvikom Napoleonom in Mao Ce-tungom. Oba zgodovinska primera nas lahko spodbudita k razmisleku, čeprav ju upravičeno nočemo in ne moremo preprosto posnemati.

Seveda je imela kulturna revolucija tudi svoje temne plati! Za desetletja je zavrla kitajski znanstveni, tehnični in gospodarski razvoj in je imela več skupnega s politiko katastrofe kot z odgovornim izpolnjevanjem nalog, ki jih ima ena sama stranka kot nosilka narodove volje. Vendar to kaže le na omejitve toge dogmatične marksistične ideologije, ki ima pojmovanje nalog partije, ki ima malo skupnega z interesi ljudstva.

Za nacionalsocialistično gibanje je vse lažje. Ni se nam treba zatekati k tako obupnim sredstvom, kot je bila kulturna revolucija, da bi preprečili utrjevanje revolucije, saj imamo drugačno sliko o nalogi partije!

Nacionalsocialistično gibanje je mogoče od začetka organizirati tako, da se tudi po zmagi ne izrodi v vladavino veljakov. To želim pokazati v nadaljevanju.

Upor je upravičen!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nachdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung starb, ist es jetzt an der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abwärtstrend von Mauthausen, Buchenwald, Dachau und Verden haben nicht ausgereicht, das Leben für das gesamte Volk unseres heilig gehalten Führers Adolf Hitler zu retten.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, vertrieben und kampfbereit, stehen weiterhin an der Spitze der Bewegung, aber die Gefahr des biologischen Volkstodes ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorläufige Gegner ist aber dabei, die Volkstötung zu gegen alle nationalen Völker (?) zu beginnen, seine Mittel sind Lasterung, Überhöhung und Kampferregung.

Ob "Nazi" oder "Hitler", ob in "Walden" oder im "Brennender", ob nur Propagandamental "Schwarz" oder auf einem Schießfeld andere Art, jeder Nationalsozialist ist unser Feind!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opitite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Volkjo - Cleveland (www.mourningthecent.com/truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedeno drugo svetovno vojno je absolutno minsko polje informacije. Ko slišiš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutili se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi prišla na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

the NEW ORDER
Number 176 (1975) Founded 1975 April 26, 2019 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the post-war National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!